

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECTIA I-A CIVILA

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1118/2018

Dosar nr. 1743/97/2018

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 26 IULIE 2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE FILIMON CORNELIA – Judecător
Asistent Judiciar MURESAN LAVINIA CRISTINA
Asistent Judiciar MONEA DOROTHEEA ANDREEA
Grefier NECULA MIRELA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta **BOGDAN CARMEN VERGINICA**, în contradictoriu cu pârâtul **COLEGIUL NAȚIONAL „AUREL VLAICU”**, cu sediul în localitatea Orăștie, str. Gheorghe Lazăr, nr. 8, județul Hunedoara.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, care a învederat instanței obiectul litigiului, stadiul procesual și că procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, verificându-și din oficiu competența, conform dispozițiilor art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă, constată că este legal investită cu soluționarea prezentei cauzei, fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina conform dispozițiilor art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă, art. 269 Codul muncii și art. 208 și 210 din Legea nr. 62/2011.

Instanța constată că nu mai sunt alte cereri de soluționat și probe de administrat, constată cercetarea judecătorească încheiată și reține cauza spre soluționare.

T R I B U N A L U L,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță în data de 25.04.2018 sub nr.1743/97/2018 Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta Bogdan Carmen Verginica, a chemat în judecată pe pârâtul Colegiul Național „Aurel Vlaicu” Orăștie, solicitând obligarea acestuia din urmă la calculul și plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază, pe o perioadă începând cu data de 29.11.2016 și până la data de 30.01.2018, sume ce urmează a fi actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

În fapt, s-a arătat că prin sentința civilă nr. 2530/2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 3310/97/2016 a fost obligată unitatea de învățământ la plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 01.08.2013 și până la data pronunțării sentinței.

A mai arătat că sistemul de salarizare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016 s-a menținut și în perioada august 2016 – ianuarie 2018, că sunt aplicabile dispozițiile art. 3 indice 3 și art. 3 indice 4 din OUG nr. 20/2016, precum și art. 1 din HG

De asemenea, reclamanta a susținut că ulterior a fost adoptată Legea nr.153/2017, fiind aplicabile în cauză dispozițiile art. 23, art. 38 și art. 39, că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi, hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului de resort), precum și prin contractele colective de muncă, în aplicarea cărora au fost adoptate și hotărâri ale comisiei paritare de la nivelul inspectoratului școlar, între aceste drepturi regăsindu-se și sporul pentru condiții vătămătoare și periculoase în cuantum de 15% din salariul de bază pentru personalul care, în realizarea sarcinilor de serviciu, lucrează cu calculatorul cel puțin 50% din programul de lucru. A mai susținut că legile succesive de salarizare din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016, începând cu Legea-cadrul nr. 330/2009 au instituit principiul menținerii în plată a drepturilor avute la sfârșitul lunii decembrie 2009, că față de faptul că personalul din învățământ a beneficiat până la data de 31 decembrie 2009 de plata sporului pentru condiții periculoase/vătămătoare, este evident că începând cu data de 1 ianuarie 2010 membrii de sindicat trebuiau să beneficieze de plăți compensatorii care să conducă la o valoare egală cu suma avută la data de 31 decembrie 2009 și că din succesiunea actelor normative privitoare la salarizarea personalului din învățământul preuniversitar rezultă faptul că în intervalul 1 ianuarie 2010 și până la data de 30.01.2018 nu s-a adoptat vreun regulament care să prevadă locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, precum și condițiile de acordare a acestuia.

Totodată, reclamanta a arătat că în susținerea acțiunii sunt relevante și cele dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii, prin decizia nr. 11/2012, în sensul că art. 30 alin.5 din Legea nr. 330/2009 reprezintă o normă de protecție, intenția legiuitorului fiind de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, deci inclusiv menținerea sporurilor, între care și cel pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

Reclamanta a mai arătat că salariul de bază pentru perioada august 2016 – ianuarie 2018 nu poate fi mai mic decât salariul de bază aferent lunii iulie 2016, iar față de faptul că își desfășoară activitatea în aceleași condiții este evident că trebuie să beneficieze de acordarea sumelor compensatorii aferente sporului pentru condiții vătămătoare sau periculoase.

De asemenea, reclamanta a susținut că în speță sunt incidente și dispozițiile art. 20 alin.1 din Constituția României și documentele internaționale ratificate de România sau la care România este parte, în speță art.1 al Protocolului nr. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, că instanțele de judecată au reținut deja în mii de dosare având ca obiect plata diferențelor salariale cuvenite personalului didactic, faptul că în practica CEDO s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamanta poate pretinde cel puțin o speranță legitimă în exercitarea efectivă a dreptului său.

În drept, reclamanta a invocat art. 148 și următoarele, art. 194 Cod procedură civilă, art. 268 alin.1 lit. c) Codul Muncii, art. 28 și art. 208 - 211 din Legea nr. 62/2011, OUG nr. 20/2016, HG nr. 582/2016.

Acțiunea este *scutită de la plata taxei de timbru* conform art. 270 din Codul muncii.

Pârâatul legal citat, *nu formulat întâmpinare și nu a propus probe în cauză*.

În probațiune, au fost anexate: imputernicire, adevărînța emisă de unitatea de învățământ, practică judiciară.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Din adevărînța nr. 761/07.04.2018 (f. 6) emisă de unitatea școlară pârâtă rezultă că reclamanta, încadrată în unitatea pârâtă pe postul de contabil, a beneficiat de plata sporului de 15% din salariul de bază pentru activitatea prestată în condiții vătămătoare până la data de 31.12.2009. Ulterior acestei date nu a mai beneficiat nici de plata sporului, nici de plata unor sume compensatorii reprezentând echivalentul acestui spor, deși și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții de muncă.

Prin sentința civilă nr. 2530/29.11.2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 3310/97/2016 a fost obligată unitatea de învățământ pârâtă la plata sumelor compensatorii

reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază începând cu data de 01.08.2013 și până la data pronunțării sentinței, actualizată cu rata inflației până la plata efectivă (f. 7-13).

În hotărârea amintită, în esență, s-a reținut că acordarea inițială a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare s-a realizat în condițiile art.50 alin.12 din Legea nr.128/1997 privind Statutul personalului didactic și în baza art. 8 alin.1 lit. a din H.G. nr.213/1998 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, potrivit căruia în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, poate fi acordat pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective, precum și că din interpretarea dispozițiilor Legii - cadru nr. 330/2009 rezultă fără echivoc intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, stabilind în esență că salariații din sistemul public au dreptul de a avea în luna ianuarie 2010, un salariu egal cu salariul de bază de care ar fi trebuit să beneficieze în luna decembrie 2009, potrivit dispozițiilor legale, la care se adaugă atât sporurile cu caracter permanent care sunt incluse în salariul de bază potrivit noului sistem de salarizare, cât și sporurile cu caracter permanent acordate efectiv în luna decembrie 2009 dar care nu se mai regăsesc, iar potrivit art. 30 alin. 5 din lege, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal, iar potrivit art. 6, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

S-a avut în vedere că, în speță, reclamanta a beneficiat efectiv de spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare în luna decembrie 2009, însă acesta nu i-a mai fost acordat după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, cuantumul sporului nefiind reglementat expres în anexa privind salarizarea personalului din învățământ, dar s-a constatat însă că și ulterior datei de 01.01.2010, legiuitorul a menținut acest spor în condiții similare celor cuprinse prin HG 281/1993, respectiv în Anexa nr. II, Secțiunea 2, art. 3 alin. 1 lit. a din Legea nr.330/2009. Totodată s-a reținut că, în perioada de aplicare a dispozițiilor Legii nr.330/2009 nu a fost adoptat de către ordonatorul de credite Regulamentul de acordare a sporurilor personalului din învățământul preuniversitar, astfel că reclamantei nu i-a mai fost acordat sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare și nu a beneficiat nici de sume compensatorii echivalente cu acest spor, fapt ce rezultă din statul de plata de pe dosar.

Reținând dispozițiile legale succesive care au reglementat drepturile acordate personalului din sectorul bugetar, precum și faptul că pasivitatea ordonatorului principal de credite de a emite și supune spre avizare un regulament privind acordarea unor sporuri prevăzute de lege (obligație legală imperativă stabilită în sarcina acestuia), nu poate lipsi de substanță un drept material născut prin efectul legii, atâta timp cât temeiurile ce au stat la baza acordării inițiale a sporului nu s-au modificat, iar reglementarea acestui spor nu a fost suprimată, dimpotrivă, s-a menținut, instanța, având în vedere și faptul că neacordarea drepturilor salariale rezultând din sporul pentru condiții vătămătoare putea afecta doar salariații care nu mai îndeplineau condițiile inițiale de acordare, a apreciat că pârâtul nu a respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantei, astfel că a admis cererea acesteia și, așa cum s-a menționat mai sus, a obligat unitatea de învățământ la calculul și plata sumelor compensatorii constând în echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase pretinse, începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii și până la data pronunțării sentinței.

Ulterior acestei hotărâri, prin OUG nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative s-a prevăzut la art. 3³ alin. (1), (4) și (5) de la pct. 1 că: „(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își

desfășoară activitatea în aceleași condiții (...) (4) Pentru personalul didactic de predare, de conducere, îndrumare și control, la salariul de bază stabilit potrivit anexei nr. 2, se acordă următoarele sporuri și indemnizații, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de lege, astfel: (...) d) la cuantumul salariului calculat conform lit. a)-c) se adaugă sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, în același cuantum cu cel stabilit pentru luna iulie 2016. (5) Pentru personalul didactic auxiliar, la salariul de bază stabilit potrivit anexei nr. 2, se acordă următoarele sporuri și indemnizații, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de lege, astfel: a) indemnizație pentru învățământul special, care se determină prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază; b) gradație de merit, care se determină prin aplicarea procentului de 25% la salariul de bază; c) sporul de stabilitate, care se determină prin aplicarea procentului de 15% asupra valorii rezultate din însumarea salariului de bază cu indemnizația pentru învățământul special prevăzută la lit. a) și cu gradația de merit prevăzută la lit. b), pentru personalul care are o vechime neîntreruptă de 10 ani în învățământ; d) la cuantumul salariului calculat conform lit. a)-c) se adaugă cuantumurile compensațiilor tranzitorii aferente lunii iulie 2016”, iar potrivit art. 1 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴ din OUG nr. 57/2015, aprobate prin HG nr. 582/2016: „În situația în care drepturile salariale stabilite începând cu luna august 2016, utilizând salariile de bază prevăzute în anexa nr. 1 pct. 2 la care se adaugă drepturile de la art. 1 alin. (2) lit. a)-e), sunt mai mici decât salariul de bază aferent lunii iulie 2016 se păstrează acesta din urmă, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. După comparație, la drepturile salariale stabilite se adaugă elementele salariale prevăzute la alin. (2) lit. f), în măsura în care sunt îndeplinite condițiile de acordare.”

Conform art. 38 alin. (1), (2) lit. a) și art. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice “(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017. (2) Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...) (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

La data de 30.01.2018 a intrat în vigoare HG nr. 34/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru personalul din familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”. Începând cu această dată, reclamanta beneficiază de sporul pentru condiții vătămătoare sau periculoase.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, instanța constată că drepturile reclamantei, astfel cum au fost acordate prin sentința civilă menționată mai sus subzistă, iar pârâtul nu a respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantei, aceasta fiind îndreptățită să solicite în continuare aceste drepturi, până la data de 30.01.2018, când a intrat în vigoare H.G. nr. 34/2018.

Față de considerentele de fapt și de drept enumerate, acțiunea reclamantei va fi admisă cu consecința obligării pârâtului la calculul și plata către reclamantă a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15 % din salariul de bază, începând cu data de 29.11.2016 și până la data de 30.01.2018.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**Pentru aceste motive,
În numele legii,**

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta **BOGDAN CARMEN VERGINICA**, în contradictoriu cu pârâtul **COLEGIUL NAȚIONAL „AUREL VLAICU”**, cu sediul în localitatea Orăștie, str. Gheorghe Lazăr, nr. 8, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15 % din salariul de bază, începând cu data de 29.11.2016 și până la data de 30.01.2018, actualizate cu rata inflației până la data plății efective.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare. Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

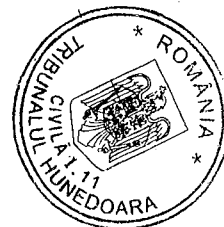
Pronunțată în ședința publică din data de 26.07.2018.

PREȘEDINTE,
Filimon Cornelia

ASISTENT JUDICIAR,
Mureșan Lavinia Cristina

ASISTENT JUDICIAR,
Monea Dorotheea Andreea

GREFIER,
Necula Mirela
Concediu de odihnă
Grefier șef secție
Casian Izabella

Red. AS. Jud. M.L.C. / Tehnored. Gref.CAV
4 exemplare /14.08.2018

